

Els Vanneste vond haar plaats op het familiebedrijf

“Op ons bedrijf is één plus één niet twee maar drie”

Wanneer ik het bedrijf van Stefaan en Els bezoek, neemt Els wat meer taken op zich. De boer des huizes is aan het uitzieken van corona. Zijn echtgenote staat vandaag dus even als enige aan het roer van dit gemengd bedrijf. En dat is geen probleem, want Els en Stefaan runnen hun bedrijf als een goede tandem. Els is ingenieur van opleiding en werkte vroeger buitenshuis, maar toen de kinderen geboren werden, ging ze aan de slag op het landbouwbedrijf. Dat is al vijf generaties in handen van de familie van haar echtgenoot. Het is niet vanzelfsprekend om daar als buitenstaander en niet-boer je plaats in te vinden, maar Els is erin gegroeid. Het koppel richtte het bedrijf op zo een manier in, dat ze het met z'n tweeën, zonder extern personeel, kunnen runnen.

Liesbet Corthout



© TWAN WIERMANS

 Stefaan (49) en Els (48)
Cocquyt-Vanneste,
Jens (20), Jolien (18),
Jasper (9)

  Gemengd bedrijf melkvee
en akkerbouw

 Moerkerke
(West-Vlaanderen)



© LIESBET CORTHOUD



“**W**e hebben nu een gemengd bedrijf met 120 melkkoeien en zo'n 80 stuks jongvee, met daarnaast een akkerbouwtak met de klassieke gewassen: mais, gras, gras-klover, tarwe en aardappelen. Bij die aardappelen doen we zo goed als alles zelf: het land klaarleggen, planten, bemesten, gewasbescherming en rooien. Dat is een negental jaar geleden begonnen. Tot die tijd hadden we hier ook een varkenstak. Toen de investering in een nieuwe vleesvarkensstal noodzakelijk werd, hebben we de sprong niet genomen. We vonden het risico te groot. Nochtans was dat geen gemakkelijke beslissing. Uit onze bedrijfseconomische boekhouding bleek dat de combinatie van verschillende takken op ons bedrijf een goede formule was: wanneer het in een tak wat minder gaat, vangt een ander dat op. Maar de grote investering durfden we niet aan, en dus gingen we meer inzetten op aardappelteelt, tot 8 ha nu. Mijn schoonzus en schoonbroer hebben een marktswagen. Langs die weg zijn we gestart met de aardappelverkoop en intussen hebben we nog enkele bijkomende verkooppunten. Dat zijn kleinere winkels die zich hier bevoorraden. Zo kunnen wij onze volledige aardappelooft aan de man brengen.”

“Er wordt tegenwoordig veel over korte keten gesproken. Dit is ons antwoord daarop. Wij zetten in op kwaliteit van primaire producten, aardappelen en melk. We zouden er nooit voor kiezen om onze melk zelf te verwerken. Ik ben liever met de dieren bezig dan dat ik zuivel zou verwerken. Er is best al veel werk aan het verzorgen en opvolgen van de dieren. Wij streven naar goede kwaliteitsmelk en we vrezen dat we dat niet zo goed zouden kunnen als we ze nog zouden verwerken. Het is natuurlijk wel frustrerend dat je als boer een

kwalitatief product aflevert, maar niet zelf in de hand hebt wat daar verder mee gebeurt. Zonder ons primair product is er geen voedsel en geen handel. Het is onbegrijpelijk dat dat financieel niet altijd wordt gewaardeerd.”

Nieuwkomer

“Stefaan is meteen toen hij 18 was op het bedrijf gestart in samenuitbating met zijn ouders. Toen wij mekaar leerden kennen, studeerde ik nog en na mijn studies ging ik buitenshuis werken. Maar mijn job was moeilijk te combineren met een gezin, en dat terwijl familie voor mij enorm belangrijk is. Arbeid was ook het zwakke punt op het bedrijf. Mocht Stefaan in de toekomst niet meer op zijn ouders kunnen terugvallen, was het onmogelijk om het bedrijf draaiende te houden. Dus besliste ik om thuis te blijven. In 2008 ben ik ook mee in het bedrijf gekomen.”

“Ik voel mij heel goed bij deze situatie, maar het was toch een hele omschakeling. Mijn vader werkte bij een veevoederfabrikant, dus er was wel een link met de sector, maar ik ben geen boerendochter. Ik heb een cursus gevolgd en heb vooral goed gekeken hoe de ouders van Stefaan het werk deden. En dan is het een zoektocht om enerzijds je mening te delen, en anderzijds jezelf met respect uit te drukken binnen een familie waar landbouw al generaties lang in de genen zit. Mijn schoonmoeder was lid bij Ferm en ik heb mijzelf ook aangesloten. Intussen ben ik voorzitter van Ferm voor agrarische regio Brugge en van de provincie West-Vlaanderen. Dat heeft mij echt heel veel gebracht: vormingen, contacten met collega's, maar ook een mogelijkheid om eens afstand te nemen van het bedrijf. Het helpt om alles helder te krijgen.”

“Stefaan en ik zijn tevreden dat wij dit bedrijf als team kunnen runnen. Bij ons

is één plus één drie. We doen veel apart, maar kunnen mekaar helpen waar nodig. En ook het sociale mag je niet onderschatten: je kan je zorgen met elkaar delen.”

Nieuwe melkveestal met robots

“Sinds twee jaar melken we in een nieuwe melkveestal, met twee melkrobots. Dat is het grootste project dat we in onze tijd op het bedrijf hebben uitgevoerd. Onze oude stal was aan vernieuwing toe en ik merkte dat het melken 's morgens en 's avonds zwaar was. Met personeel werken is niet voor ons, we voelen ons het beste als we het werk op het bedrijf met ons tweeën kunnen doen. Het is een enorme investering, en in een onzekere sector slaat de twijfel wel eens toe. Hoe zal de melkprijs evolueren? Maar globaal gezien zijn we blij dat we deze stap hebben gezet. Ons bedrijf draait op een voor ons goed werkbaar manier. Stefaan doet het landwerk, we volgen samen het melkvee op, ik zet de bestellingen van de aardappelen klaar en doe de administratie. En het gezinswerk natuurlijk. Overigens, toen de jongste geboren werd zaten er bij de moederschapsuitkering dienstencheques voor een poetshulp. Daar hebben we toen gebruik van gemaakt en dat doen we nu nog steeds. Ik vind het niet erg om hard te werken, maar doe dat het liefst in de stal. 't Is fijn als je aan het einde van de werkdag in een net huis kan thuiskomen. Wij vinden het belangrijk om in alles een evenwicht te vinden, zowel werk als privé. Dat past daarin. ■

“De combinatie van verschillende takken is een goede formule.”